

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΓΦΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Ἐκδόσι συνδρομῆ προπλ. φρ. β. Διὰ τὸ ἔξωτ. 5,50 μετὰ τοῦ Παραφοίτου.
ΕΤΟΣ 14'. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰανουαρίου 1892. — Ἀριθ. 1

ΥΓΙΕΙΝΑ

Ἐπιρροή τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ὑγρασίας
ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑγρονόσ.

Ὄταν ἡ ἀτμοσφαῖρα ἔχη ὑγρασίαν, ὁ ἄνθρωπος ὑφίσταται οὐ-
σιώδεις βλάβας κατὰ τὴν ὑγίειαν. Ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος γί-
νεται βραδεῖα, διότι ἡ καρδία πάλλει βραδέως, ἐκ ταύτης καὶ
οἱ σφυγμοὶ γίνονται βραδύτεροι, ἡ ζωικὴ θερμότης ἐλαττοῦται, καὶ
αἱ ἐκκρίσεις γίνονται ἀτελεῖς, ἡ ἀδελος διαπνοὴ ἐλαττοῦται, καὶ
τὰ ὄρα δὲ μὲν γίνονται συχνότερα, ὅτε δὲ βραδύτερα, ἡ αἷμα-
τοποίηση γίνεται ἀτελεῖς. Διὰ τούτων αἱ ζῶντες εἰς τόπους ὑ-
γροῦς καθίστανται ὑραιμοὶ (ἀναιμιχοί), ἔχουσι ὄψιν ὑποχρυσήν,
τὰ παιδιά γίνονται χροιαδικά, ραχητικά καὶ φθισικά. Ἐάν μάλιστα
τύχῃσι νὰ ὦσι φύσει ἀδυνάτου καταστάσεως, καὶ τρέ-
φονται κακῶς.

Οἱ ζῶντες ἐν ὑγροῖς τόποις ἔχουσι μικροτέραν τὴν ζωικὴν δύ-
ναμιν, ὑφίστανται ρευματισμοὺς, νευραλγίας, ἔχουσι διάθεσιν πρὸς
γαστρογίαιας καὶ διαρροίας, καὶ τὴν διάνοιχον χαλαράν, καὶ κα-
ίγονται ἐκ σκοτοδυνίας.

Ὁ ἀήρ τῶν ἐλωδῶν καὶ ὑγρῶν τόπων ἔχει πάντοτε ὑγρασίαν καὶ μάλιστα τὴν πρωΐαν, τὸ ἑσπέρας καὶ τὴν νύκτα. Ὁ ἀναγκαζόμενος νὰ διαμένῃ εἰς τοιοῦτους τόπους πρέπει νὰ κατοικήσῃ εἰς ὑψηλὴν οἰκίαν καλῶς κατεσκευασμένην. Τὸ μὲν ἑσπέρας πρὸ τῆς δύσεως τοῦ Ἥλιου νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ κλείῃ καλῶς τὰ παράθυρα, τὴν δὲ πρωΐαν νὰ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἀφοῦ προηγουμένως φάγῃ καὶ πῖρ ὀλίγον οἶνον, ἢ λάβῃ ὀλίγον οἶνον ἔνθα προσθέτει δι' ἕνα ζάχαριν καὶ μίαν κωταλίαν μεγάλην ὕδατος κανέλλας, ἐν δὲ τῷ μίγματι τούτῳ ἐμβάψῃ ὀλίγον ἄρτον ἢ δίπυρον, ὑπερ τρώγει καὶ πίνει τὸν ὑπόλοιπον οἶνον. Πρέπει νὰ ἐνδύηται καλῶς ἵνα τὸ σῶμα διατηρῆται θερμὸν, νὰ τρώγῃ κρεατώδεις τροφάς, καὶ ν' ἀπέχῃ τῆς βρώσεως ἰχθύων καὶ δυσπέπτων τροφῶν νὰ μὴ τρώγῃ γάλα, διότι τὸ γάλα τῶν βοῶν ἢ προβάτων ἐμπεριέχει μιάσματα πυρετοῦ. Ἐπειδὴ ὅταν τὰ κτήνας τρέφονται ἐκ χόρτων φουμένων εἰς ἐλώδεις τόπους, τὸ γάλα αὐτοῦ ἐμπεριέχει μιάσματα διαλείποντος πυρετοῦ. Τὸ αὐτὸ ἐστὶ καὶ διὰ τὸ κρέας τῶν κτηνῶν τῶν τροφόμενων ἐν ἐλώδεσι τόποις· διότι τὸ κρέας τούτων εἶνε δύσπεπτον καὶ νοσοποιόν. Ἰδιῶς νὰ πίνῃ ἐκ πηγῆς μὴ ἐλώδους, νὰ πίνῃ ὕδωρ κεκραμένον μετὰ αἵνου ἢ ὁποῦ λεμονίου (λεμονάδας), νὰ πίνῃ ἀρωματικὰ ποτὰ κλπ., νὰ ἐνδύηται κατάσαρκα φανελλαν, καὶ πάντοτε νὰ ἔχῃ τὸ σῶμα θερμῶς ἐνδεδυμένον.

Ὁ Παστέρ ἀπέδειξεν ὅτι τὰ μικροζωῖδια (μικροβίαι), τὰ ἀποτελοῦντα τὰς μικροβιατικὰς καὶ μολυσματικὰς νόσους, ἐνυπάρχουσιν ἰδίως ἐν τῷ αἵματι, ἐνθα βιοῦσι καὶ πολυπλασιάζονται ἀνανεούμενα.

Ὅθεν ὁ καθαρισμὸς τοῦ αἵματος διὰ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ ἢ διὰ φαρμάκων ἀφανίζει ταῦτα.

Τὰ τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ βιβριόγια ἢ βακτηρίδια καταβιβρώσκουσι τὰ ἐρυθρὰ σφαιρίδια τοῦ αἵματος, διὰ τοῦτο καὶ οἱ διαμνόντες εἰς τόπους ἐλώδεις ἔχουσι χροῶμα ὡχρὸν ἰδίως φέσει.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς θερμότητος τῶν ὤτων.

Ἡ Θέρμανσις τῶν ὤτων, ὅταν διατηρῆται κατὰ τῆς προσδο-

λῆς τοῦ ψύχους, συντελεῖ πρὸς τὴν εὐεξίαν. Τοῦτο εἶναι γνωστὸν παρὰ τῆ λαβὴ ἀνέκαθεν πρὸς διατήρησιν τῆς θερμότητος τῶν ὤτων ἐν ὥρᾳ ψύχους.

Πρὸ τοῦ 1824 καὶ κατόπιν ὑπῆρχε συνήθεια λαϊκῆ κατὰ τὸν χειμῶνα καλύπτεται τὰ ὦτα διὰ χειρομάκτρας (μανδύλου), τὸ ὅποτον περιέθεον κατὰ τὴν στεφάνην τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐκάλουσαν τοῦτο τερταρέ. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἑυρώπης κατασκευάζουσι τὰ κασκέτα καλύπτοντα τὰ ὦτα κατὰ θέλησιν ἐν ὥρᾳ ψύχους. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι διατήρουσιν τὴν κόμην, ἥτις τὸν χειμῶνα ἐκάλυπτε τὰ ὦτα, τὸ δὲ θέρος ἐτίθετο ὀπισθεν τῶν ὠτων.

Τὰ ὦτα θερμαίνονται καὶ ἐρυθροῦνται ἐκ τῆς αἰδοῦς καὶ εἰς τινὰς νόσους.

Περὶ τῆς ἐκ τῶν ἰχθύων τροφῆς.

Ἡ ἐκ τῶν ἰχθύων τροφή εἶνε χαλαρωτικῆ, ἐν ᾗ ἢ ἐκ τοῦ κρέατος μέσης ἡλικίας ζώου εἶνε τονικῆ καὶ ἐνδυναμώνει τοὺς μῦς.

Ὅταν τρώγῃ τις κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἰχθῦν, εἶτε ὀπτόν, εἶτε ἐφθὸν μετὰ δύο ὥρας περίπου, ἀφ' οὗ ἀρχεται ἡ πέψις, ὑφίσταται χαλάρωσιν τοῦ σώματος, κόπωσιν εἰς τὸ βαδίσμα καὶ κακουχίαν. Δὲν πρέπει λοιπὸν κατὰ τὸ μεσημβρινὸν φαγητόν νὰ τρώγῃ τις ἰχθεῖς εἶτε νωπούς, εἶτε ταριχευτούς. Ἐὰν ὅμως φάγῃ τὸ ἑσπέρας, τότε ἐπέρχεται ὕπνος καλός· διότι προκαλεῖ τούτων ἡ ἐπιγιγνομένη χαλάρωσις τοῦ σώματος, ἥτις μέχρι τῆς πρωίας διαλύεται, ληγούσης καὶ τῆς πέψεως. Τράγε λοιπὸν ἰχθεῖς τὸ ἑσπέρας καὶ ὄχι τὴν μεσημβρίαν.

Ἡ ἐκ τῶν ἰχθύων κατὰ τὸ ἑσπέρας τροφή συντελεῖ πρὸς ἐμπόδιον καὶ τοῦ πάχους τοῦ σώματος· διότι τὸ κρέας τῶν ἰχθύων δὲν παρέχει πολλὴν τροφήν ὅπως ὁ κρόκος τῶν ὠν, τὸ κρέας κλπ. διότι ἡ ὑρέσις καὶ ἡ πάχυνσις τοῦ σώματος ὡς καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ γίνεται τὴν νύκτα ἐν ὥρᾳ ὕπνου.

Ἡ ἐκ τῶν ἰχθύων λοιπὸν τροφή καὶ ἡ αὐπνία πολὺ συντελοῦσιν εἰς τὴν μὴ αὔξησιν τοῦ πάχους καὶ τῆς πολυσαρκίας, ἐὰν μάλιστα πρὸς ταῦτα προστεθῇ καὶ ἡ συχνὴ κίνησις τοῦ σώματος διὰ βαδίσματος.

Οἱ πρὸς βρώσιν κατάλληλοι ἰχθεῖς κατὰ γενικὸν κανόνα εἰσὶν οἱ ἔχοντες σάρκα πυκνὴν, ὡς εἰσὶ τὰ πτερόψαρα, ὁ ροφός, ἡ συναργίδα, ἡ σφουρίδα, ὁ ἐρυθρῆνος (λαυθρίνη) μερτζάνη, ἡ τευθίς (τὸ μπαρμποῦνι) κλπ.

Ψύπεπτος είναι ὁ νεαρός ἰχθύς, ὁ ἄρατι ἀλιευθείς, καὶ ἀρομδίως ἀλατισθείς καὶ ἀγκυρίως μαγειρευθείς· διότι ὁ ἰχθύς ταχέως σή- πεται καὶ καθίσταται ψύπεπτος· ὁ πρόσφατος ἰχθύς διακρίνε- ται ἐκ τῆς ὀσμῆς· ἐὰν μυρίζῃ ὀκλάσσης ὀσμῆς εἶνε νεαρός (φρέσκος).

Ὁ ἐπὶ ἐσχάτως ὀπτός (ψητός) εἶνε εὐπεπτότερος ὡς καὶ ὁ τι- γανιτός· ἀμφοτέροι πρέπει νὰ προσταυμακθῶσιν διὰ ἐκλεπιδόσσης.

Ὁ καλῶς ἔχων ἰχθύς δύναται νὰ διατηρηθῇ ὀπτός ἢ ἐψῆς ἐπὶ 4 ἡμέρας ἐὰν κατασκευασθῇ κηκτὴ διὰ κρυμμάτων ἢ μα- ρινάτος, σαβύρι ἄλλως λεγόμενος.

Μετὰ τὸ φαγητὸν πάντοτε πίνει ἐν ποτήριον ὕδατος.
Ὁ ἰχθύς καθίσταται κατὰ τι εὐπεπτος διὰ τῆς προσθήκης ὀποῦ λεμονίου.

ΠΡΟΣΦΑΤΟΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ ΤΩΝ ΦΡΕΣΚΩΝ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Περὶ Πseudo-brucellosis

Ἡ φροβερὰ αὕτη νόσος ἔχει πολλὰ ὀνόματα. Καλεῖται ἀγγη (angine), κροαδίσι (croûpe), αἰφνοκρούσις ἢ Πseudo-brucella (diphthé- rie)· κοινῶς ἐκκαλεῖται κροαδὶς λακκιμῆς.

Ἀποκαλεῖται ἐκ φλογώσεως ἰδίως φύσεως τοῦ φάρυγγος, ἐνθα παράγεται στρώμα λευκῶν καὶ πυκνῶν ὀμοιάζον ὡς λευκὸν δέμα. Ἐν πρώτοις ἐπιφάνεται ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν ὡς πλακώδη στίγ- ματα λευκά, τὰ ὁποῖα κατ' ὀλίγον μεγαθύνονται καὶ ἐπεκτείνον- ται ἐφ' ὅλου τοῦ φάρυγγος. Ἐὰν ἡ τοιαύτη φλόγωσις ἐπεκταθῇ καὶ διαδοθῇ εἰς τὴν ἐπιγλωττίδα καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὸν λάρυγγα καὶ ἐντέθεν εἰς τοὺς βρόγχους, καθίσταται στενὴν τὴν χωριτά- κότητα, φράττει τούτους καὶ ἐπιφέρει πνιγμὸν καὶ αὐτὸν τὸν θά- νατον τοῦ παιδός. Ἦνωσθὸν ἔστω ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀμυγδαλίτιδα ἐπιφάνονται ὅμοια πλακώδη στίγματα.

Ἡ νόσος καλεῖται ἀγγη ψευδομυεμβρυνώδης, ὅταν περιορίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ φάρυγγος· προεῖσις ὅταν κυριεῖται καὶ τοὺς βρόγ- χους τῶν πνευμόνων. Δύναται νὰ ὑπάρξῃ μόνον ἀγγη ἀλλὰ συ- νήθως ἐνοπαροῦσιν ἀμφοτέραι.

Ἡ νόσος εἶναι τρομερὰ, διότι ταχέως φονεύει ἀνάγκη λοιπὸν δραστηρίως ἐνεργείας πρὸς θεραπείαν. Ἐὰ προχειρότερα θεραπει- τικὰ μέσα εἶναι τὰδε. Ἐὰν ἡ νόσος περιορίζεται ἐπὶ τοῦ φάρυγ-

γοῦ, προστρέβουσι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ φάρυγγος διὰ χρωστῆρος ἐκ μύτου (ξαντοῦ), ἀφοῦ ἐμβρῶξωσι τοῦτον ἐν τῇ ὀπῇ λεμονίου. Τοῦτο γίνεται συχνὰ καὶ ἀδιαλείπτως· καὶ κατ' αὐτὴν τὴν νύ- κτα. Ἄλλοι μεταχειρίζονται τὸ ὕδιον, ἐνθα διαλύουσι 5 γραμ- μάτια φενικού ὀξέως εἰς 500 γραμμ. ὕδατος· καὶ ἐν τούτῳ ἐμ- βάπτουσι τὸν χρωστῆρα καὶ πρᾶττουσιν ὡς καὶ διὰ τοῦ ὀποῦ λεμονίου. Ἄλλοι καυτηριάζουσι διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Ὅταν ἡ ψευδομυεμβρυνὴ διαδοθῇ καὶ εἰς τοὺς βρόγχους, διακρίνεται ὑπὸ δύο εἰδη α) αἰφνοκρούσις κροαδίου καὶ β) ψευδοκρούσις κροαδίου (ψευδοκρούσις).

Εἰς τὸ ψευδοκρούσι, τὸ παιδίον ἐνθ' ἔχει καλῶς προσβάλλεται αἰφνης.

Εἰς τὸ ἀληθές κρούσι προηγεῖται πυρετός μετὰ κακουχίας· τὸ παιδίον λέγει, ὅτι τῷ πονεῖ ὁ λαιμός, τὸ στόμα, ἡ μύτη πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῆς φανήσεως τοῦ πάθους.

Τοῦ ψευδοκρούσι (ψευδοδιφθερίτης) ἡ προσβολὴ ἔρχεται αἰφνη- δίως καὶ ὀρμητικᾶ· ἀλλὰ διαρκεῖ ὀλίγον. Ἐὰν ἀναφανῆται αἰφνίς, ἡ προσβολὴ εἶνε ἐλαφροτέρα τῆς προηγουμένης. Ἦνωθ' εἰς τὸ ἀ- ληθές κρούσι πάσα ἀναφανῆσις γίνεται ὀρμητότερα.

Ἐὰν τὸ παιδίον κατέχηται ἐν καταρροῆς ἐλαφρῆς ἢ πονῆ ὀ- λίγον ὁ λαιμός καὶ μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας αἰφνίς καταληφθῇ ἐκ πυρετοῦ σφοδροῦ, ἔχει βήχα ἰδίως φύσεως ὀμοιάζοντος φωνῆν ὀρνηθῆς ἢ ἀλέκτορος. Ἐὰν ὀπισθεν ἐπὶ τοῦ φάρυγγος φαίνωνται στίγματα λευκά καὶ ἦναι ἐρυθρός, ἀναμφιβόλως ὑπάρχει ἑναρκῆς τῆς διφθερίτιδος. Σπεῦστον τότε εἰς ζήτησιν ἱατροῦ.

Ὅταν ὁμως ὁ ἱατρός βραδύνῃ νὰ ἐλθῇ ἢ δὲν ἦναι παρόν ἐν τῇ χώρᾳ, τί δεῖ τότε ποιῆσαι; Τινὲς συμβουλεύουσι νὰ δοθῇ εἰς τὸ πάσχον παιδίον ἐμετικὸν ἐξ ἱπεκακουάνης. Ἐὰν τὸ παιδίον ἦναι μικρῆς ἡλικίας μέχρι δύο ἐτῶν, δίδουσι δραμ. 4 ὀ σιραπίου μετὰ ἱπεκακουάνης, ἐνθα προστίθενται καὶ 10 κόκκ. κόνεως ταύ- της, δίδεται τοῦτο συνεχῶς ἀνὰ κουτάλιον ἕνα ἐπέλθῃ ὁ ἔμετος.

Ἡμεῖς δίδομεν ἀμέσως ὡς ἀρχίσει τὸ πάθος δύο κόκκους ἐμε- τικῆς τριγῆς ἐντός 40 δρ. ὕδατος, ἐξ οὗ ὁ ποῖσχαν λαμβάνει ἀνὰ μίαν κουτάλιαν μεγάλην κατὰ 3 λεπτὰ τῆς ὥρας, μέχρις οὗ ἐ- πέλθῃ ἔμετος, καὶ κατόπιον ἀνὰ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐὰν ὁ ἐμε- τὸς ἢ ἰσχυρός, δίδεται κατὰ ὥραν ἀνὰ μίαν κουτάλιαν. Οὕτως ἐπέρχεται σωτηρία· διότι ἐξεμῶνται αἱ τοὺς βρόγχους φράττουσαι ψευδομυεμβρυναὶ· καὶ διότι τὸ ἱατρικὸν διαλύει καὶ ἐξαρραίνει τὴν πλοσμάζουσαν ἐν τῷ αἵματι ἰνικὴν ἕνεκα τῆς νόσου.

Ἄμα παύσῃ ὁ πυρετός καὶ ὁ μικρὸς συνέλθῃ, δοτέον τριπλὴν ἑλαφρὰν ἐκ μαλακίων ὠσίων ἢ καφεῖ καλῆς ποιότητος· διότι καὶ οὗτος συντελεῖ εἰς τὴν θεραπείαν. Κατόπιν φιδεῖ μετὰ ζυμοῦ κρέατος κλπ, ἀντὶ δὲ ὕδατος πρὸς κύβιν δοτέον λεμονάδα, διότι καὶ ὁ ὠπὸς τοῦ λεμονίου ὠφελεῖ πρὸς τὴν θεραπείαν.

Ἡ νόσος αὕτη εἶνε κολλητικὴ καὶ μεταδίδεται διὰ τοῦ ἀέρος ἔνθα διαμένει τὸ παιδίον. Διὰ τοῦτο καὶ μάλιστα θύαν ἐπικρατῆ ἐπιδημία, εἶνε ἀνάγκη ν' ἀπομακρυνθῶσι πάντα τὰ παιδία εἰς ἄλλον τόπον ὑγιᾶ. Οἱ τὸν πάσχοντα πλησιάζοντες πρέπει νὰ προφυλάττωνται καὶ νὰ μὴ ἀναπνέωσι τὸν ἀέρα τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ πάσχοντος· νὰ πλύνωσι συνεχῶς χεῖρας, πρόσωπον κλπ. διὰ ὄξους ἀρωματικῶν ἢ διὰ ὕδατος ἔνθα ἀναλύεται ὀλίγος χλωριούχος τίτανος ἢ οἰκία νὰ καπνίζηται καθ' ἑκάστην δις ἢ τρίς διὰ θείου, κλπ.

Ὅταν ὑπάρχῃ ἐπιδημία, οἱ ἔχοντες παιδιά μικρὰ καὶ φαίνονται ταῦτα κακοδιάθετα πρέπει καθ' ἑκάστην νὰ θεωρῶσι τὸν φάρυγγα τοῦ παιδίου, καὶ νὰ πράττωσι κατὰ τὰ ρηθέντα.

Καὶ ἡ διφθερίτις αἰτίαν ἔχει τὴν ἀρχικὴν ὑπαρξίν μικροβιαρίων, τὰ ὅποια καλοῦνται τοξαρθούμενα μικροσκοπισί. Ἡ ἐματικὴ τρυβί, ὁ ὠπὸς τοῦ λαιμονίου, ὁ καφεῖς φονεύουσι ταῦτα.

Κατὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς νόσου ὠφελεῖ, καὶ θεραπεύει τὸ γαργαρίζειν τρίς τῆς ἡμέρας πρῶτῃ, μεσημέριαν καὶ ἑσπέρας τὸ ἕξ φάρμακον.

Α.	Βάμματος πταρινικῆς	δρ. 46
	Ὑδατος ρόδων	• 16
	ἀνάμιξον	

ὠφελεῖ τὸ ἐμφύσημα κίνεως καφεῖ περγυμένου, κόνεως στυπτηρίας μετὰ ζαχαρῶν· ἐπαλείψις ὀπυῖ λεμονίου, γαργάρα δικλύσεως ὑδροϊωδικοῦ καλέως δρ. 1 μετὰ 28 δρ. ὕδατος γλυκανίσου. Καὶ ἄλλα περὶ διφθερίτου ὅρα Φαίβον ἔτους Α'. σελ. 19. 120. 178. Β'. 90. Γ. 175, 1 162.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑΣ

ΚΑΛΗ ΦΡΕΣΗ ΜΕΛΑΝΤΙΚΗ

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς Θεϊκῆς κινήσεως.

Ἡ χρῆσις τῆς Θεϊκῆς κινήσεως κατὰ τοῦ διαλείποντος πυ-

ρετοῦ γίνεται ἐπιστημονικῶς ὑπὸ δύο μεθόδους, καθ' ἃς ἐγένετο χρῆσις καὶ τῆς κίνεως μετὰ τινων τροποποιήσεων, προσληθουσῶν ἕνεκεν τῆς μικρῆς ποσότητος τῆς κινήσεως καὶ τοῦ εὐδιαλότου αὐτῆς ἐν τῇ στομάχῳ, ἐξ οὗ γίνεσθαι ταχεῖα ἢ ἀπορροφήσις τοῦ ἱατρικοῦ ἐν γένει τρεῖς ἐρωτήσεις παρίστανται.

Α'. Κατὰ ποίαν ἐποχὴν τῆς ἀσθενείας πρέπει νὰ δίδηται ἡ θ. κίνησις.

Β'. Κατὰ ποίαν ποσότητα καὶ

Γ'. Κατὰ ποῖον τρόπον;

Α'. Κατὰ ποίαν ἐποχὴν τῆς νόσου πρέπει νὰ ἐπιβληθῆται ἡ θ. κίνησις;

Ἐίπομεν ἐν προηγουμένοις ὅτι ἡ κίνα ἐδίδετο κατὰ τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ κατὰ δύο κυριωτέρας μεθόδους· διὰ μὲν τῆς μιᾶς ἐδίδετο ἄμα ἤρχιζεν ὁ πυρετός, καὶ ἐκαλεῖτο μέθοδος πρωμακῆ, διὰ δὲ τῆς ἄλλης ἄμα ἐτελείονεν ὁ πυρετός, δηλαδὴ ἤρχιζεν ἡ χρῆσις ὅσον οἷόν τε ἀπώτερον τῆς ἐνάρξεως τοῦ παροξυσμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα μέθοδος καλεῖται τοῦ Ἐυλαβίου ἢ μάλλον τοῦ Σουδενάμ.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν δύο τούτων μεθόδων ἐδίδετο καὶ ἡ θ. κίνησις κατὰ τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ. Ἄλλοι ὅμως ἱατροὶ εἶχον ἄλλην μέθοδον. Πρὶν δώσωσι τὴν θ. κίνησιν, ἐδίδον εἰς τὸν πάσχοντα ἐματικὸν ἢ καθαρικὸν καὶ διέτκτον αὐστηρὰν διαίταν. Ἄλλοι νεώτεροι ἐδίδον τὴν κίνησιν καὶ ἐν ὥρᾳ πυρετοῦ, δι' οὗς λόγους ἐδίδετο καὶ ἡ κίνα ἐν ὥρᾳ πυρετοῦ.

Ὁ δὲ περιώνυμος Βρουσσαῖ, θεωρῶν ὅτι ὁ διαλείπων πυρετός εἶναι σύμπτωμα συμπαθητικὸν τῆς φλογώσεως τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος καὶ ἰδίως τοῦ ἥπατοδωδεκαδακτύλου, παρεδέχετο τὴν ἐματοκαθαρτικὴν καὶ τὴν διαιτητικὴν μέθοδον. Ὁ δὲ ἀναμορφωτῆς τῆς ἱατρικῆς ὀνοματολογίας καὶ ὁ ἐπισημότερος ἦρωσ τῆς διαγνωστικῆς καὶ θεραπευτικῆς Πιερραῖ, ὁ διαδεχθεὶς ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ τὸν Βρουσσαῖ, ἀπορρίπτων πάσαις τὰς προρηθείσας μεθόδους, ἐδίδε τὴν θ. κίνησιν εἰς μεγάλην δύσιν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πυρεσίᾳ.

Ἄλλοι ἐδίδον ἐν ἀπυρεξίᾳ τὴν κίνησιν, διηρημένην εἰς πολλὰ μέρη, ὥστε τὸ τελευταῖον νὰ τελεωθῆναι, ὅταν ἀρχῆται ὁ παροξυσμός.

Ἡ καταλληλοτέρα μέθοδος τῆς χρήσεως τῆς θ. κινίνης κατὰ τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ εἶνε ἡ ἀκόλουθος.

20 κόκκοι θ. κινίνης δίδονται ὑπὸ καταπότια μετὰ ὀλίγου ἐκχυλίσματος ἀγροστιδὸς (ἀγριοῦρας) γίνονται πέντε καταπότια, ἐξ ὧν ὁ πᾶσχω λαμβάνει ἀνὰ ἓν κατὰ ἡμισίαν ὥραν ἀρχίζων λίαν πρῶτ', κενοῦ ὄντος τοῦ στομάχου, ἀφ' οὗ τὸ ἑσπέρασ φάσθ ὀλίγον εὐπεπτον φαγητόν· ἄλλοι διαλύουσι 20 κόκκους θ. κινίνης ἐν 2 ἰ δρ. ὕδατος διὰ θ. ὀξέος, ὃ δὲ πᾶσχω λαμβάνει ἀνὰ ἡμισίαν ὥραν μίαν κοιταλιάν λίαν πρῶτ'.

ΦΥΣΙΟΥΝΟΜΟΝΙΚΑ

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ἡμερὲ τῆς τύχης ἐκλάστου.

Μελχισεδέκ τις ἐγεννήθη ἐν Βαβυλωνί ἐπὶ βασιλείας τοῦ Ναβουχοδονόσορος Ι'. Λέγεται ὅτι διέτρεξε περιηγουμένος πᾶσι τὴν γῆν. Κατὰ δὲ τὴν μεγάλην ταύτην περιήγησιν ἐδιδάχθη τὸ προγνωρίζειν τὴν τύχην ἐκάστου ἀνθρώπου, διὰ τῆς ἐρευνῆς τῶν διαφορῶν χαρακτήρων, τοὺς ὁποίους ἡ φύσις ἐχάραξεν ἐπ' αὐτοῦ.

Μετὰ πολλοὺς αἰῶνας μετὰ τὸν θάνατόν του εὐρέθη τὸ προγνωστικόν του ἐν τοῖς λαβυρίνθοις τῆς Νινευί, ὅπερ εἰς τὸν ὀπαδῶν του ὁ Ἔωροάστρης ἐποίησε γνωστόν. Βεβαίως ὁ Μελχισεδέκ οὗτος οὐδύλλως εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἐμονύμῳ βασιλεὶ ἐκείνῳ τῆς Ἱερουσαλήμ. Δημοσιεύομεν τοῦτο χάριν περιεργίας.

Ὁ ἔχων ῥίνα σιμῆν καὶ στόμα μικρόν, τὴν κάτω σιαγόνα στρογγύλην, τὸν πώγωννα πυκνόν, τὴν κέμην οὐλήν, τὰ βλέφαρα ἀνυψωμένα, εἶναι ἐπιχειρηματίας, δραστήριος καὶ εὐτυχὴς εἰς τὰς ὑποθέσεις του.

Ἐάν τις βαδίζων φαίνεται ἔχων κεκαμμένα τὰ γόνατα. Ἐάν ἡ κεφαλὴ του φαίνεται κακῶ διατεθειμένη ἐπὶ τῶν ὤμων. Ἐάν οἱ ὀφθαλμοὶ του παιζῶσιν ἐν τῇ ὀφθαλμικῇ κόγχῃ, δυστυχὴς ἔσται πρὸς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις του.

Ἐάν ἐπὶ τοῦ γυάλου (παλάμης) τῆς χειρὸς παρίσταται ἑστὸς

νάς διὰ τῶν γραμμῶν αὐτῆς τὸ σχῆμα M, ἔσται εὐτυχὴς μὲν ἐν περιουσίᾳ, δυστυχὴς δ' ἐν γυναικί.

Ἐάν γυναικὸς τὸ μέτωπον ἢ στενόν καὶ αἱ ὀφρῦς συνενδῶνται, ἔσθ' ἡ μικρὰν κοιλότητα ἐπὶ τῆς κάτω σιαγόνας, καὶ σημεῖον δυσάρατον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παρεπίδας, αὕτη εἶναι ἀπατηλὴ, ὑποκριτικὴ καὶ φιλαυτίας.

Τὸ παιδίον, ὅπερ ἔχει τοὺς μὲν δακτύλους βραχεῖς, τὴν δὲ χεῖρα κανονικὴν, καὶ τὰς γραμμὰς τοῦ γυάλου εὐκρινεῖς, ἔσται εὐτυχὴς εἰς τὰ τυχερὰ παιγνίδια. Παιζάτω πρὸς λογαριασμόν σου καὶ οὐδέποτε διαφύσει τὰς ἐλπίδας σου. Ἐξέτασον τὸ γόνον αὐτοῦ, ἐάν τὸ ὄστον τύχη ὀξὺ καὶ αἱ ρυτίδες τοῦ δέρματος διαγώνια, ἔσται φαῦλος καὶ ἐπιτηδῆσιος κλέπτῃς.

Ἐάν τὸ μέλαν τοῦ ὀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ φαίνεται μᾶλλον εὐκρινέον καὶ διαφανέστερον τοῦ δεξιοῦ, ἔσται ὁ οὕτως ἔχων φλόαρος. Μὴ ἐμπιστεύου αὐτῷ τὸ μυστικόν σου· διότι καταχρασθήσεται.

Ὁ ἔχων πρόσιπον πλατύ, ῥίνα ὀξεῖαν, κεφαλὴν στρογγύλην, βλέμμα ζωρὸν, λακίμων μακρὸν, φίλος ἐστὶν εἰλικρινὴς καὶ γενναῖος, ὑπερασπίσει σε κατὰ τῶν ἐναντίων σου.

Ἀπόφυγε τὸ νυμφευθῆναι τὴν πρῶτην μεγάλῃς ἑορτῆς, διότι ἡ ζωὴ σου ἔσται διαρκῶς ταλαιπωρὸς ἐκ πόνων καὶ λυπῶν.

Δυστυχία τῷ νεογνῷ ἐκείνῳ τέκνῳ, ὅπερ ἤκουσε τῆς φωνῆς τοῦ ἀλέκτορος πρὸ τοῦ ἰδεῖν ἐν πρώτοις τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ὅταν εἰσέρχῃσαι εἰς λουτρόν, θέσον ἐν πρώτοις τὸν δεξιὸν πόδα ἐν αὐτῷ, διότι μετ' οὐ πολὺ μεταμεληθήσῃ ἐκ τῆς περιφρονησεως τῆς ἐντολῆς ταύτης.

Ὅσον μᾶλλον αἱ πτυχῆαι τοῦ μετώπου πλησιάζουσιν εἰς τὰς ὀφρῦς, τόσον ἦττον ὁ οὕτως ἔχων ἀξιάς ἐστὶ τῆς ἐμπιστοσύνης σου, διότι εἶναι δύστροπος, ὑποκριτὴς καὶ δυσχερὴς πρὸς εὐάρεστον συναναστροφὴν.

Τὸ γεννηθὲν παιδίον μετὰ ὤτων κρεμαμένων ἔσται εὐτυχὴς, ἀλλ' ἀνευ γενναϊότητος.

Ὁ ἔχων τὸν τράχηλον ὑψωμένον, τὴν νύμφην τοῦ ἀνθεραδνοῦ ὠσειδῆ, τὸν πώγωννα ἀνισον, ἔσται δυστυχὴς κατὰ τὸ ἡμισίον τοῦ βίου του· διότι ἔσται μόνον μετρίως εὐτυχὴς.

Ὁ ἔχων κνήμας δυσαναλόγους κατὰ τὸ μήκος, τὸν ἀγκῶνα

όξυν, τὰ χείλη παχέα, όφθαλμούς λημαλέους, έξει μέλλον έπό-
δυνον.

Ό έχων σημεϊον επί του μαστου, επί της ρινός, τας διαγω-
νίους ρυτίδας του άντιχειρος ήττον των τεσσάρων τον άρθρον,
και μικρόν γελασίνον επί των παρειών, έσται ευτυχής εις τας
έπιχειρήσεις του. άλλ' άδιακόπως έπιβουλευόμενος υπό των έρ-
γαζομένων προς άπάτην.

Έάν παιδίον γεννηθή έν ώρα πιπτούσης χαλαζης, πρόσγει εις
την διαγωγήν του, έπιμελου της άνατροφής του, διότι έξει ήθη
άγρια, και κακίστας κλίσεις.

Έάν έν τη εύωχία των γάμων σου έλθη ίεραξ και καλίση επί
της οικίας σου, σημεϊον έστι κακού οίανου, ό γάμος σου ουκ έσ-
ται ευτυχής.

Έάν την έβδομήν ήμέραν του γάμου σου συμβή τι άπροδό-
κτητον, έξ ου έξεις χαράν, διατρέξεις τας λοιπας ήμέρας του βίου
σου ευτυχής.

Ό έν τῷ άνθει της ήλικίας ύποστας φαλάκραν, έχει δε τους
όφθαλμούς μέλανας και τὸ μέτωπον άσειδές, ουτος έστι καλός
πολίτης, καλός πατήρ, καλός σύζυγος.

Ό την έννάτην ήμέραν του δεκάτου τρίτου έτους της ήλικίας
του ιδών την σελήνην έν πανσελήνη, έσεται ευτυχής προς πάσας
τας έπιχειρήσεις του.

Έάν τὸ δεκάτον έβδομον έτος της ήλικίας σου αρχίζη έν βρο-
χηρας ήμέρας, νυμφεύθητι ύσον οίόν τε βραδυτέρον, διότι πολλά
δυσάρεστα έξεις έν τη οικία σου.

Θέλεις γνωρίσαι τὰ μυστήρια γυναικός; έπίθεσον επί των χει-
λέων της έν ώρα ύπνου την γλώσσαν βετραχου και μαθήσαι πάν
δ,τι έν τη καρδία της έγκρύπτει.

Πρός πάντα ταύτα διατελοῦμεν έν έπιφυλάξει περί της άξίας
ή άπαξίας αυτών. Άνεφέραμεν δε ταύτα μόνον χάριν των φιλο-
περιεργυτέρων.

Πέρας των φυσικών, φυσικών.

ΗΘΗΚΕΛΛΑ ΠΑΤΗΡΗΚΑ

Ηκαταπότια άντετηκατεκά.

Α. Θεϊκής κίννης (Solph. chininae)	δρ.	1/2
κόνεως γινζιβέρως (pulv. ginziberi)	"	1/2
" άλσης (pulv. alset)	κοκ.	20
" χαμαμηλών (pulv. chamomil.)	δρ.	1/2
έχυλισματος ρεβεντίνου (extr. Rhei)	κβ.	10
" κανετου (cicute)	δρ.	1/2
μ. π. κ. τ. καταπότια		30

Αδ έν η δύο πρωι και έσπέρας.

Μεταληνωγωγά στάγματα.

Α. Βάμματος άκωνίτου (tinct. aconiti)	δρ.	1
" βάθριος (tinct. subinae)	"	2
" πηγάνου (tinct. vutla)	"	2

Ανλ 25 στάγματα πρωι και έσπέρας έντός καθαυ υδατος.

ΗΛΓΗΡΗΚΑ ΠΑΤΗΡΗΚΑ

Θεραπειά πυφελεικων έλατων.

Αάθε ίσα μέρη θεϊκου χυλου (sulph. eurpi) και στυπτηρίας
(sulph. aluminis) και έπίπασον δι' όλίγου ποσού τὰ έλλα πρωι
και έσπέρας, είναι προτιμώτερον ταύτο του βρομερου χλωρο-
φορμίου.

Και τὸ καλόμελι έπιτιθέμενον πρωι και έσπέρας Θεραπειά.

Ηκατα έρινατεκατβ έξανθήματατς.

Αάθε έξος, έλαιον και κόνιν όριγάνου, άνάμιξον και έπόλειψε
πρωι και έσπέρας.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ

ΠΡΟΪΟΝ ΟΠΙΟΚΗΛΕΚΗΝ ΧΡΗΜΙΝ

Ήρως του καθορίζειν τὴν φιάλας.

Ὅταν φιάλη ἔχη συνεχῶς ὕδωρ, ἐναπόκειται στρώμα ἐπὶ τῆς ἑσῶ ἐπιφανείας, ὅπερ καθίστησι ρικαρὰν τὴν φιάλην τὸ στρώμα τοῦτο ἐξαφανίζεται, ἐὰν προσθέσῃς ὀλίγα στάγματα 40 ἢ 50 θεικοῦ ὀξέος ἐντὸς ὀλίγου ποτοῦ ὕδατος, διάστρεψον τὴν φιάλην ἕνα ἔμβρυχθὲν διὰ τοῦ ὕγρου ἔπικρα ἢ ἐπιφάνεια αὐτῆς οὕτω διαλυταί ἡ ὕλη, ἢ ἀποτελοῦσα τὸ στρώμα, διότι αὕτη εἶναι ἀνθρακική τίτανος, εἶτα πλύνον διὰ ὕδατος καθαροῦ.

Ἐὰν τὸ στρώμα τῆς φιάλης προήλθεν ἐκ διαλύσεως σιδήρου, μεινάσης πολλὸν καιρὸν ἐν τῇ φιάλῃ, τότε ἀντὶ θεικοῦ ὀξέος χρῶ ὀδροχλωρικοῦ ὀξέος (σπίρτο τοῦ ἁλατος).

Ἐὰν προήλθεν ἐκ διαλύσεως ἀργύρου, χρῶ νιτρικοῦ ὀξέος (ἀσημόνερον).

Ἀντὶ τῶν ὀξέων τούτων δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ τὸ βασικὸν ὕδωρ λεγόμενον, ὅπερ συνίσταται ἐκ νιτρικοῦ καὶ ὀδροχλωρικοῦ ὀξέος.

Ἡκόλλω. πρὸς συγκόλλησιν μετὰλλων, πετρῶν καὶ ξύλων.

- Α. Ἐλαιον τερεβινθίνης δρ. 400
- Ρητίνη λάκκας δρ. 200

Ἀνάμιξον καὶ ἄρες εἰς οὐ διαλυθῆ ἢ λάκκα, καὶ πρὸς χρῆσιν διάλυσον τὸ μίγμα ἐντὸς σιδήρου ἀγγελοῦ εἰς θερμότητα βράζοντος ὕδατος, καὶ διὰ βύρσης (βούρτζας) ἐπάλειψον τὰς πρὸς συγκόλλησιν ἐπιφανείας, ἐφάρμοσον καλῶς ταύτας καὶ ἄρες νὰ ξηρανθῶσιν.

Ἄλλη.

- Α. Φαρκόλλας καθαρὰς μέρ. 1
- Χρωμικῆς τιτάνου » 1
- Διακελυμένης ἐν ὕδατι

Θέρμανον ἐν πηλίῳ ἢ σιδήρῳ ἀγγεῖφ διὰ μετρίου πυρὸς μέλλῃ οὐ καλῶς ἐνωθῶσιν ἀνακατόνων ταῦτα διὰ σπάθης. Θερμοῦ ὄντος τοῦ μίγματος ἐπάλειψον τὰς ἐπιφανείας, ἐφάρμοσον καλῶς καὶ ἄρες ἀποξηρανθῆναι.

Ἡ κόλλη αὕτη εἶναι ἀδιάλυτος ἐν τῷ ὕδατι (πειρατέον).

Ο Π Ο Η Η Η Π Η Η

Ἡὸ πρωτεύειν καὶ τὸ ἄρχειν.

Τὸ ποθεῖν τὴν ὑπεροχὴν καὶ πρωτεύειν εἶνε αἰσθημα ἔμφυτον, ἀναφαινόμενον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰς ἡλικίας παιδία.

Τὸ ἄρχειν ὅμως εἶνε αἰσθημα ἐπίκτητον κατόπιν παραδειγματισμοῦ. Εἶνε αἰσθημα τῆς φιλαυτίας καὶ τοῦ ἀτομισμοῦ.

Πρὸς τὸ πρωτεύειν ὑπάρχουσι φυσικαὶ διαθέσεις πρὸς τινὰ ἀντικείμενα. Ὁ μὲν βούλεται πρωτεύειν κατὰ τὸ πνεῦμα, κατὰ παιδείαν, ἀρετὴν καὶ ἐκαστότητα, ὁ δὲ κατὰ ἀγαθοποιεῖαν καὶ εὐεργεσίαν, ἄλλο διατίθεται ὑλικώτερον, βούλεται πρωτεύειν κατὰ πλοῦτη, ἀξιώματα, τίτλους, κλπ., ἄλλο κατὰ στολισμὸν σώματος, κατὰ καλλονὴν, κατὰ περιβολὴν πολυτελῶν στολῶν, κλπ.

Τινὲς ἐκ τοῦ εὐγενοῦς αἰσθηματος τοῦ πρωτεύειν δι' ἀγαθοποιεῖας καὶ εὐεργεσίας κοινωνηλοῦς, προτιμῶσι τὸ ἄρχειν πρὸς μείζονα ἐκτέλεσιν τούτων. Ἄλλ' οὗτοι μετὰ ταῦτα ἀποσύρονται καὶ ἐκτριθεύονται εἰς τὸ ἠθικῶς πρωτεύειν.

Οἱ πρὸς τὸ ἄρχειν ῥέποντες εἰσι φίλικοι, ἐγωισταί, καὶ οὐδὲν ἠθικῶν αἰσθημα εὐγενὲς ἀγαθοποιεῖας καὶ εὐεργεσίας ἐπικρατεῖ παρ' αὐτοῖς. Τὰ πάντα ἐκμεταλλεύονται πρὸς τὸ ἄρχειν, ἐπὶ τέλους κλιθεύονται τὸρχνοι, ἀθλιεῖστοι, ὑδρισταί κλπ. Οὗτοι οὐδέποτε στέργουσιν οὔτε εὐχαριστοῦνται τοῖς παροῦσιν, ἀποθησκουσι λυπηρῶς. Εἰς τὸ πάθος τοῦτο ὑποκύπτουσι πλείστοι καὶ εὐποροὶ, καὶ βαθύκελυτοι κλπ. δυνάμενοι ν' ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀναπαύσεις τῆς ἀνεξαρτησίας. Χάριν τίτλου τινος γίνονται ὑπερήτα,

των μεγατάων, των βκσιλέων, του δημοσιου κλπ. θυσιάζοντες την εκυτων ανεξχρησιαν. Πας υπηρέτης του δημοσιου εινε και θρείλει να ηνε υπηρέτης δλων των πολιτων. Οι υπηρέται είνων ή καταστημάτων ή τεχνιτων υπηρετουν εν η δίο πρόσωπα. Οι του δημοσιου υπηρετουσιν δλους τους πολίτας, τους δπολους θρείλουσι να περιποιώνται, διότι εν τώ μισθώ του δημοσιου υπηρετου υπάρχει τό πολλοστημόριον του χρέματος του φορολογουμένου.

Ηθρωτιμωτέριον εστι να σέ υπηρετουσιν, παρά να υπηρετήξ.

Οι δέ ρέποντες προς τό πριτεύειν και υπερέχειν ήθικώς αποστρέφονται και αποφεύγουσι τό αρχειν και τό υπηρετείν τό δημόσιοι, άγκυπώσι την ανεξχρησιαν και την ελευθέραν συνειδησιν εν άκωλύτως άγκυθωποιώσιν. Ούτοι εύφραίνονται και τέρπονται ψυγικώς· είσι πάντοτε χαρίεις, παιδρσι και αποθηήκουσιν εν άταραξί και τέρψει! Ούτοι απολαμβάνουσι τής άθανασίας, του όνόματος και την αιωνίαν άγαθήν μνήμην.

Ηθωρι έθίας.

Η ιδέα παράγεται εκ τής αντίλήψεως και έντυκώσεως εν τώ νώ των χαρακτηριστικων αντικειμένου τονό, δύναται τ' αντικειμενον να ελειψη και άφανές να γεινη· άλλ' ή ιδέα μένει ύπάρχουσα εν τώ νώ. Ίδια πολλών ιδεών όμοιο ένιοτε παράγεται άλλε ιδέα, έθινυική λεγομένη, ούτως εκ των ιδεών, των παρισταμένων εκ των αντικειμένων τής φύσεως παράγεται ή ιδέα της ύπάρξεως του Θεου· εκ τής ιδέας οικουδομής τινος παράγεται ή ιδέα οι αυτή έγίνετο παρά τινος τεχνήτου.

Ούτω παρήχθησαν τά είδωλα των αρχαιων, άπερ παριστουν ιδέας ιδανικάς άνευ του πραγματικού αντικειμένου. Ούτω παρήχθησαν και αι παρά τή λαθ διατηρούμεναι ιδέαι περιφαιτασμάτων και άλλων δοράτων αντικειμένων.

Τάς βιβλιας ταύτας φιλοσοφικές ιδέας έρχεται ήδη ή νέα επιστήμη των πνευματιστών ν' ανατρέψη, λαμβάνουσα τό ένδοξιμον εκ του ύπνωτισμοϋ.

Ηθωρι τριχών.

Αί τρίχες του ανθρώπου άντέχουσι πολύ εις την σήψιν καθά-

περ οι δδόντες και τά δσά. Διαφέρουσι χυμιακώς τής έπιδερμίδος και των όνύχων, διότι έμπεριέχουσι περισσότερο υειον, διόπερ και έντρίβόμεναι μετά λίπους έχοντες ύδρογόρου, μολύβδου, βισμούθου και πάσας ύλης μελανίζομένης διά του υειου, καθίστανται όλου και πάσας ύλης μελανίζομένης διά του υειου, επί τής έπιδερμίδος μέλαιναι, ένθ τό τοιοϋτον ούδόλωσ γίνεται επί τής έπιδερμίδος και όνύχων. Το χρώμα των τριχών άποτελείται εκ του χυμιακού υέγματος έλαίου, υειου και σιδήρου, και κατό την ύπεροχήν του έύος ή του άλλου άποτελείται τό χρώμα αυτών. Είς τās ξανθās έως ή του άλλου άποτελείται τό χρώμα αυτών. Είς τās ξανθās έλλείπει κατό τι θ σίδηρος και ύπερτερεί τό υειον. Το θερμόν οινό-πνευμα έξάγει λίπος λευκό και στερεόν από τās μελαινας και ξανθās τρίχας, τό όποιον αποχωρίζεται, οτε τό οινόπνευμα κρώ-νι, προστί έξάγεται και ελαιόν τι χλωρόφαιον μέν εκ των με-λαινων, έρυθρόν δε εκ των ξανθών.

Ουδόλωσ αι τρίχες έχουσι αυλακα. Ήπι τής έξωτερικής έπιφα-νείας εκάστη θριξ έχει εγκαρπίως γραμμās υποκοίλους. Αί δε κο-ρυφαί των ένιστά είσι διχώς ή τριχώς διεσχισμέναι.

Αί τρίχες γενώνονται και τρέπονται έντός των βολβών αυτών· αι δε βολβοι ούτοι είσι θυλακίαι, εν οις κείνται αι ρίζαι των τρι-χών, αίτινες είσιν μαλακώτεραι των βολβών και έχουσι σχήμα διάφορον των μέν βλεφαρίδων έστιν έλλειπτιδιο και χρώμα-τος μέλανος. Τās δε ήθε, του πρόγονος και τής κεφαλής, ώς επί τό πλείτον κυλινδρικόν, χρώματος υπολευκου· ένιστα αι του πρό-γονος βολβοι παρέχουσι χρώμα έρυθρόν. Πολλοί δε των τριχών έχουσι επί τά άκρα του βολβου στίγμα μέλαν και έρυθρόν. Οι μέν βολβοι έχουσι άγγεια και νεύρα, αι δε τρίχες ούχι.

Οι βολβοι των παχέων τριχών κείνται βαθέως έντός του δέρμα-τος μέχρι του υποκειμένου αυτώ λίπους· οι δε των λεπτων τριχών κείνται επιλιγδην και έξέρχονται πλαγίως διά των στεα-τοποιών αδένων.

Αί τής κεφαλής τρίχες μένουσι προσκεκολλημέναι επί τής έπι-δερμίδος, διά τούτο όταν αυται αποχωρίζονται διά τής σήψεως εκ του δερματος· εκ τούτου δύναται τις είπειν, οτι ή θέσις, ένθ κεί-νται ή ρίζα τής τριχός είναι συνέχεια τής έπιδερμίδος.

Αί μέν των νεογώνων τρίχες απολήγουσιν εις λεπτοτάτην όξειαν κορυφήν, αι δε των ήλικιωμένων ουδόλωσ έχουσι ούτω.

Μία θριξ τής κεφαλής μακρά είναται να άνθόξη ύπερ τά 40 δράμ. βάρος. Αί τρίχες είσιν ύγρομετρικαι και άνηλεκτραγωγικαι, διά τής τριβής όμοιας ήλεκτρίζεται άρνητικώς.

Αἱ τρίχες τρυμματίζονται οὐδέποτε θερμαίνονται· αὐξάνουσι ἐκ τῆς ρίζης, ἡ δὲ βλάστησις αὐτῶν ζωογονεῖται διὰ τῆς κήκης αὐτῶν.

Νοσοῦσι καὶ αἱ τρίχες ὡς καὶ οἱ δόντες, ἡ δὲ νόσος αὐτῶν ἀποτελεῖται ἐκ κοιλωμάτων ἀνίσων, καλυπτομένων ἐξ ὅλης τῆς φαιάς, ἥτις ἀφικρεῖ ἐκ τῶν τριχῶν τὴν στιλπνότητα.

Τὰ πάθη τῶν τριχῶν ἰδίως τῆς κήκης ἀποτελοῦνται ἢ ἐκ φλογώσεως τῶν ριζῶν τῶν τριχῶν, ἐξ ἧς ὑψίστανται ἀτροφίαν καὶ πίπτουσι ξηραίνόμενοι, ἢ διακρηγνύονται εἰς τμήματα κλπ.

Θεραπεύονται διὰ τῶν ἀρωματικῶν ἐλαίων, ἢ παχυρῶν, τῶν ὁποίων διάφοροι σκευασμοὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ αἰφείδῳ, βραλεξ. τριχόρροια κλπ.

Ἀὐτομάτως πυρκαϊᾶ.

Ἡ ἐπιστήμη γνωρίζει δύο εἴδη αὐτομάτου πυρκαϊᾶς. Τὸ ἐν εἶνε ἢ ἀνευ πυρῆς ἀνάφλεξις καὶ ἀπανθηράκωσις τοῦ σώματος τῶν μεθύσων ἐξ οἴνοπνεύματος ἢ ἐξ οἴνου.

Τὸ ἄλλον ἐστὶν ἡ ἀνάφλεξις τῶν ρακῶν ἐμβρεγμένων ἐξ ἐλαίου ἢ πάχους, ὅταν τοιαῦτα ράκη μένωσι διαρκῶς τοποθετημένα ἀκίνητα· τότε ἀναπτύσσεται τασχύτη θερμότης, ὅσπερ γίνεται ἀνάφλεξις, ἐξ ἧς ἐγένετο πυρκαϊᾶ αἰκοδομῆς κλπ.

Ἐνίοτε ἀνεφλέχθη αὐτομάτως καὶ φουσκῆ ἐξ ἵππων συσσωρευμένη ἐντὸς αὐτῆς χωρικοῦ οἴκου.

Ἔσσι καὶ χυμικαὶ σκευασμοὶ αὐτομάτως ἀναφλεγόμενοι.

Ἐν τούτοις ἐγενόμεθα δις αὐτόπται πυρκαϊᾶς καὶ ἐξ ἀσβεστοῦ. Ἐάν ξύλον ὑγρὸν καλυφθῆ δι' ἀσβεστοῦ τετάνου, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀναπτύσσεται τασχύτη θερμότης ὅσπερ τῆ ξύλον φλέγεται μετὰ λαυροῦ ζωηροῦ. Τὸ τοιαῦτο γεγονός ἡ ἐπιστήμη δὲν διαλαμβάνει, διότι παρεδέχεται ὅτι ἡ παραχρησμένη θερμότης ἐκ τῆς σβύσεως τῆς ἀσβεστοῦ δὲν υπερβαίνει τοὺς 80°. Καὶ ὅμως ἡ ἀνάπτυξις τῆς θερμότητος εἶνε τοσοῦτο μεγάλη ὅσπερ παράγεται πῦρ, ὅπερ ἀπαιτεῖ περὶ τοὺς 300° θερμότητος. Βεβαιώθησιν ὅτι καὶ αἰεὶ κομίζοντα ἀσβεστον ἀνεφλέχθησαν ἐν Ουλάσση καὶ ἐγένοντο παράναλωμα τοῦ πυρῆς.